

Universitätsbibliothek Paderborn

**Philippi Cyprii, Protonotarii Constantinopolitani,
Chronicon Ecclesiae Graecae**

Philippus <Cyprius>

Franeqverae, 1679

35 De jejunio monachorum tertiae tribus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10949

καὶ σὺ τῷ διποδεπνίῳ σὺ τῷ σκηλησίᾳ, αστάτως διποδεπνόμηροι. Στρατῶ τῷ τῷ τῷ παιδσιν σὺ ὄλω τῷ σκιαυτῷ. Ἐπὶ τοῖς Ταῦτα, εἰὰν συμβῇ λινοῖ τῷ μοναχῶν παθέλειν, καὶ μή ἐγερθῆναι σὺ τῇ δέκῃ ὅπου ἀρχονταὶ σύχεδαι, ἀλλὰ παρέλθῃ ἡ ὥρα τῷ περίτης τοφοσμάχης, οὐτις καλείται μετονύμιον, καὶ ἐγερθῇ μετὰ τὸ μεσονύκτον, σκεῖν③ σὺ σκείνη τῇ ἡμέρᾳ σὸν δέισιδει μετὰ τῷ λοιπῶν μοναχῶν, ἀλλ' ἐδιόντων τῷ λοιπῶν μοναχῶν, ἐκεῖν③ ἵσταται σὺ τῇ πύλῃ τῷ τραπέζῃς κατέγαντι τάνταν τῷ ἐδιόντων, καὶ τοφοσμάχης σκείνη τῷ ἐδιόντων λέγειν, Ἐλέπον με οὐ Θεός, καὶ τὸ μέγα ἐλεός σύ, καὶ τῷ ἔξης, ἔως ἐγερθῶπι πάντες δόπε τῷ δέισι. καὶ ὅπου ἐγερθῶσι, πάντες θέλγοντι ὅμοι ἔξερχεδαι, ἐκεῖν③ δὲ πιπτεῖ χαμαὶ ὅπε τῷ γῆς καὶ κεφαλῆς, Καὶ λέγει· Εὐλογεῖτε, πατέρες αὐγοῖς, τὸν ὄντυρον, ὅπισμαρτον. καὶ ἔτας ἑκατὸν τῷ ἀδελφῶν λέγει τοῖς σκείνον. Οὐ Θεός συγχωρίσει σοι ἀδελφέ. καὶ ὅπου πάντες ἀπέρχονται, τότε σκεῖν③ ἐδίσι. Καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον ποιεῖσται οἱ περὶ μοναχῶν Καὶ λατίνεις. Τῷτο δὲ πιγίστη πάντες θύμωσι, ἵνα τοφοσμάχης αἰσθὸν ἔχωσι πάντες τοφοσμάχης.

ΚΕΦΑΛ. ΛΕ.

Περὶ ητείας τῆς τείτης τάξεως τῶν μοναχῶν, ήτις καλεῖται αὐσκηπικὴ τάξις, τατέσι, τῷ τελειοτέρων μοναχῶν.

Η τρίτη τάξις τῶν μοναχῶν καλεῖται αὐσκηπικὴ τάξις. Οὗτοι οἱ αὐσκηπικοὶ σὺν ὄλω τῷ σκιαυτῷ ἀπαξ τῇ ἡμέρᾳ, σκιτεῖ τῷ μετέλων ἑορτῶν πολλάκις καὶ τότε ἀπαξ, εἰὰν δέισιδεισιν, καὶ θέλγοσι δειπνεῖν. καθὼς πρότερον ἐδημητρίημεροι τοῖς τῇ ητείας τῷ περίτης καὶ δοτέρεις τάξεως τῶν μοναχῶν.

ΚΕΦΑΛ. ΑΣΤ.

Περὶ τῶν τεσσαράκοστῶν τῶν μοναχῶν.

Εκεῖστι καὶ οἱ μοναχοὶ τέσσαρες τεσσαράκοστοις, καθάπερ καὶ οἱ κινομίκοι, εἰ τῷ σκιαυτῷ. Η περίτη καλεῖται μεγάλη καὶ αὕτη τεσσαράκο-

loco accipientes verba. Et hanc rationem per totum annum obseruant. Quin si contingit monachorum quempiam adeo profundo somno immersi, ut non in ipso exordio, quando preces initium capiunt, expergefiant, sed demum, jam præterlapsa horâ orationis primæ, quæ mediam noctem definit, post medium noctem surgat, die illâ ad prandium unâ cum cæteris non admittitur, sed reliquis prandentibus in extremâ parte mensæ in conspectu omnium prandentium confistere, omnibusque ad mensam præsentibus audientibus, orando hæc ingeminar cogitur verba: Misericordiam tuam, & quæ sequuntur; usque dum omnes à prandio surgant. A mensâ vero surgentibus, omnibusque unâ exitum parantibus, iste prono capite in terram sese projicit, dicitque: Benedicite, oro, patres sancti, homini ignavo; peccavi enim. Ad quod fratum quilibet hoc reponit: Propitius tibi sit Deus, mi frater. Quando autem jam omnes egressi sunt, tum ille quoque cibum capit. Et hoc ipsum non solùm extreimi & ultimi, sed etiam primi monachorum præstare necessum habent. Et omnes quidem non ægro & adverso, sed prompto & lumenti animo id admittunt, quo scilicet cuncti bono hoc exemplo excitati, singulis diebus tempore primæ orationis somnum excutere discant.

CAPUT XXXV.

DE

Jejunio monachorum tertii ordinis,
qui asceticus ordo audit, hoc est, ordo monachorum perfectiorum.

Tertius monachorum ordo nominatur ordo asceticus. Hi ascetae per totius anni decursum, non nisi semel de die cibum capiunt, exceptis festis solemnioribus; quamvis sæpiculè etiam tum solo prandio contenti, à cœna volentes abstineant: quemadmodum supra de jejunio primi & secundi ordinis monachorum id recitavimus.

CAPUT XXXVI.

DE

Quadragesima monachorum.

Sicuti seculares, ita & monachi, quatuor in anno quadragesimas obseruant. Prima appellatur magna & sancta quadragesima, quia,

K 3

48